

Ústav světových dějin

Oponentský posudek bakalářské práce

ŠVEHLOVÁ, Petra, *Anthony Eden a Foreign Office v letech 1935–1938*, Bakalářská práce, ÚSD FF UK v Praze, Praha 2015, 73 s. rkp.

Předložená bakalářská práce Petry Švehlové představuje analýzu britské zahraniční politiky v době, kdy byl ministrem zahraničí Velké Británie Anthony Eden, tj. v letech 1935–1938. Hned v úvodu je třeba vyzdvihnout skutečnost, že práce představuje svým rozsahem a zaměřením v českém prostředí nejen zajímavou, ale i přínosnou studii. Petra Švehlová dle mého názoru předložila po odborné stránce slušnou práci, analyzující aktivity Anthonyho Edena a *Foreign Office* v době britského appeasementu vůči fašistické Itálii a nacistickému Německu.

Bakalářská práce Petry Švehlové je přehledně rozdělena do šesti kapitol a devíti logicky členěných podkapitol. V úvodu autorka analyzuje použité metodologické postupy, edice a sekundární bibliografii, jež použila při vypracování své práce, a archivní výzkum, který provedla v britském archivu (The National Archives, London-Kew). První kapitola se zaměřuje na zmapování politické kariéry Anthonyho Edena. Druhá se zabývá analýzou důležitých meziválečných událostí (struktura systému z Versailles, všeobecná situace v Evropě po Velké válce, nástup fašismu v Itálii a národního socialismu ve Výmarské republice), na základě kterých začala Velká Británie v mezinárodních vztazích prosazovat principy politiky appeasementu. Třetí analyzuje specifickou mezinárodní krizi – italsko-habešskou (též italsko-etioopskou) válku, která v jistém smyslu přispěla k nástupu Anthonyho Edena na post britského ministra zahraničí. Čtvrtá kapitola se věnuje německému obsazení demilitarizovaného Porýní v březnu 1936. Pátá se zaměřuje na britskou, respektive britsko-francouzskou reakci na občanskou válku ve Španělsku. Závěrečná kapitola se soustřeďuje na analýzu vztahu mezi Edenem a novým britským ministerským předsedou Arthurem Nevillem Chamberlainem a sporům, jež vyústí v Edenovu rezignaci. V závěru dochází Švehlová k logickému zhodnocení analyzované problematiky, tj. vlivu Anthonyho Edena na britskou zahraničněpolitickou linii a na směřování prováděné politiky appeasementu v letech 1935–1938.

Ústav světových dějin

Stylistická a jazyková stránka práce Petry Švehlové je na slušné úrovni, ačkoli se v ní vyskytují občasné překlepy (s. 15 „Neila Fergusona“ správně „Nailla Fergusona“, s. 24 „Macdonough“ správně „McDonough“, s. 33 „účinnosti“ správně „účinnosti“ aj.), nedostatky při psaní velkých písmen (s. 20, s. 39, 43 „Italsko-Etiopské války“ správně „italsko-etopijské války“, s. 41 „sudet“ správně „Sudet“ aj.) a ojedinělé věcné chyby (s. 22 Hitler se nestal kancléřem v roce 1930 ale 1933). Osobně bych Roberta Vansittarta neoznačoval jako „prvního náměstka“ na britském ministerstvu zahraničí ale spíše jako „stálého státního podtajemníka“, respektive u vikomta Cranborna je vhodnější použít „parlamentní podtajemník“ než „parlamentní náměstek“.

Dalším nedostatkem je systematická nedůslednost v rozlišování rozdělovníku/spojovníku od pomlčky a fakt, že v poznámkovém aparátu autorka občas nerespektuje úzus zápisu odkazů ze stejného zdroje, které následují bezprostředně po sobě, neboli nepoužívá „tamtéž“ (kupříkladu s. 40 aj.). V poznámkovém aparátu a v seznamu použité literatury doporučuji sjednotit psaní velkých a malých písmen u anglicky psaných publikací. U již jednou citovaných zdrojů by měla být zkrácená citace.

Kupříkladu při užívání pojmů jako „britské impérium“ bych v kontextu práce považoval za vhodnější používat termín „Britské impérium“, což byl unikátní geografický celek a v jednu chvíli i oficiální politická entita. Obdobně „výbor imperiální obrany“ (s. 50) byl unikátní imperiální institucí. K mým dalším výtkám patří fakt, že Švehlová v textu nezřídka (s. 37, 39 aj.) nerozlišuje význam některých termínů. Zejména v první polovině 20. století je dle mého názoru chybné mluvit o Anglii, protože pojmy jako Velká Británie a Anglie nejsou z geografického, historického a politického hlediska vnímány, oproti starší západní a prvorepublikové československé historiografii, jako ekvivalenty. Osobně soudím, že nebylo šťastné se v případě podkapitoly 2.2 „Evropa po první světové válce“ v nemalé míře badatelsky opřít o publikaci Vladimíra Nálevky *Světová politika ve 20. století*, která má spíše charakter vysokoškolské učebnice než odborné monografie, i když je přesná a přehledná.

Navzdory výše zmíněným výtkám je třeba vyzdvihnout skutečnost, že Petra Švehlová svou práci založila nejen na české odborné literatuře, ale i na archivním výzkumu a cizojazyčných sekundárních zdrojích, a proto je práce po obsahové stránce velmi dobrá.

FILOZOFICKÁ FAKULTA
UNIVERZITY KARLOVY
V PRAZE

Ústav světových dějin

Vzhledem k tomu, že předložená bakalářská práce splňuje všechny požadavky, kladené na tento typ studentské kvalifikační práce, navrhuji hodnocení **mezi výborně a velmi dobře**.

V Praze, 1. září 2015

PhDr. Jaroslav Valkoun, Ph.D.

Ústav světových dějin FF UK v Praze